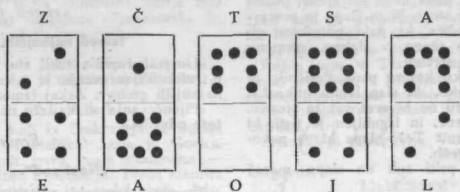

Naloga iz domin.

Priobčil Jos. Tratar.

Zloži domine tako, da dobiš znan rek, ki si ga dobro zapomni!

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v 1. štef.

Kruh telo zredi — knjiga glavo razsvetli.

Prav — ali vsaj približno prav — so jo rešili: Ilija Goršič, učenec III. razr. na Vrtači v Ljubljani; France Goršič, učenec IV. razr. V. mestne deške osnovne šole v Ljubljani; Ivan Wendling v Kranju; Ivan Leskovar, slikarski vajenec v Mariboru; Marijan in Venčeslav Ažman, učenec 5. razr., Viljem Pfunauer, učenec III. razr. osnovne šole, vsi v Kranju; Zdravko Gobec, III. b razr. gimn. v Celju; Zdravko Macarol, učenec IV. razr. v Sevnici.

$$2 + 3 = 5.$$

Kmet je imel sina, ki je že dolgo hodil v šolo. Oče je hotel nekoč vedeti, koliko se je sin naučil. Vpraševal ga je to in ono, a sin je le molčal. Prihodnji petek so jedli jajca. Tu se oglasi sin: »Oče, sedaj vam pokažem svoje znanje! Prepričati vas hočem, da je v tej skledi 5 jajc, dasiravno vidimo samo 3. Kjer so namreč 3, sta tudi 2; tu v skledi pa so 3, tedaj tudi 2. Dve in tri je pa 5, tedaj je tukaj 5 jajc!« — Oče se je začudil nad to sinovo bistroumnostjo in je rekel: »Prav, prav, moj ljubi sin! Dve od teh petih jajc vzamein jaz, enega

dam mamei, ostali dve jajci, ki ju tu sam vidiš, pa ti poje!»

Jos. Tratar

Pod Triglavom.

Nekega hladnega julijskega večera sem se odpeljal iz Ljubljane v Mojstrano. Tu sem prenočil.

Drugi dan navsezgodaj sem splezal na strmi Repikovec (1593m), da vidim solnčni vzhod. To ti je pogled, ko zažare vse gore naokolo v rdečem svifu!

Naužit te prirodne lepote, sem se spustil po drči nazaj v dolino. Na Repikovec sem

prispel po polurnem plezanju, dol pa sem drčal le pet minut. To je bila hitra vožnja!

Pobral sem v Mojstrani svoje stvari ter odšel od šestih v dolino Vrata. Šel sem mimo cementne tvornice, ki zapira s svojimi obširnimi tvorniškim poslopji vhod v romantično dolino. Hodil sem po skalnati poti, ki drži skoraj ves čas ob deročem gorskem potoku Bistrici.

Po enourni hoji sem dospel do veličastnega slapa Peričnika. Zdi se mi najboljši med vsemi, kar sem jih videl. Po visočini in množini vode ga sicer Savica prekaša. Toda Peričnik pada daleč od stene, dočim teče Savica po steni. Blizu slapa je postavljena lična kočica, ki daje potnikom ob vročini hladno senco, v slabem vremenu pa dobrodošlo streho.

Skala, preko katere pada Peričnik, je izpodjedena tako, da slap lahko obkrožiš. Toda nerodnežu ne bi svetoval te stezice, ker lahko zdrсне, in izgubljen je tisti, ki izgine v tolmunu. Teža slapa bi ga pokopala v mrzli grob.

Ako hočeš priti suh do slapa moraš imeti dežnik.

Če te zanima slap, si ga lahko ogledaš tudi od zgoraj. Nekoliko v stran so izklesane v skalo stopnice. Ko priležeš na vrh, zagledaš prijazni planinski pašnik in na njem pasočo se goved. Po sredi travnika dere bister gorski potok Peričnik, ki se — ko mu zmanjka tal — izpremeni v slap — Peričnik.

V potoku Peričniku so švigale urne postevi. Zanimalo me je, ali padajo z vodo vred v globočino ali ne. Gledal sem postev, ki so jo gnali valovi proti koncu potočka, in malo je manjkalo, da ni izgubila z vodo vred. Hitro se je obrnila in splavala v mirnejšo vodo.

Slap Peričnik je visok nad trideset metrov.

Ob osmih sem nadaljeval pot ob Bistrici. Kmalu se cepi pot. Ena, pripravna za vozove, se oddalji od Bistrice, druga pa drži mimo mnogih pašnikov pod znamenitimi bistriškimi »galerijami« in se strne v bližini lovske kočice s prvo potjo.

Še majhen mecesnov gozdiček me loči od velikega planinskega hotela. Hitro stopim in pred menoj se zablešči v jutranjem svitu ponosna stavba »Slovenskega planinskega društva« — Aljažev dom (1000 m).

Aljažev dom je postavljen na koncu doline Vrata. Na južni strani se dviga znamenita Triglavska stena. Na vzhodu se dvigajo Čmir (2393 m), Urbanova Špica (2299 m) in Mlinarica (1777 m). Na zapadu pa mole Stenar (2501 m), Škrlatica (2738 m)

in Rogljica (2582 m) svoje skalnate vrhove v nebo. Aljažev stolp na Triglavu (2863 m) se vidi kakor majhna črna pika. (Glej našo podobo na 252. strani lanskega letnika! — Op. uredn.)

V Aljaževem domu sem se odpočil in kosil. Popoldne sem splezal na Črno goro (1369 m) ter se spustil po drči na drugo stran v dolino Kot. Po tej dolini sem odšel nazaj v Mojstrano.

V Ljubljano sem se pripeljal pozno ponoči. Bil sem vesel, da sem si razširil duševno obzorje in utrdil svoje telo. Sklenil sem, da še večkrat obiščem to divno postojanko naše turistike — Aljažev dom!

Črtomir Ciril Zorec.

Izmed najhujših.

»Gospod župnik, rekli ste v nedeljo na piznici: Pijančevanje je eden najgrehih in najhujših grehov. Zakaj izmed najhujših?«
»Pijančevanja se najlaže navadš in najteže odvadiš.«

Ernest Sušteršič

„Novi rod“.

Zavedni slovenski učitelji v Trstu so začeli že pred letom dni izdajati časopis s podobami za slovensko mladino, ki je prisiljena živeti v Julijski Benečiji. Časopis se imenuje »Novi Rod«. Izhaja v mesečnih zvezkih in stane na leto 12 lir. Urednik listu je učitelj Josip Ribičič v Trstu, ulica Fabio Severo št. 25, uprava pa je v Škorklji Sv. Peter št. 62. »Novi Rod« je urejen kakor naš »Zvonček«. — Želimo »Novemu Rodu« mnogo sreče in uspeha v plemenitem prizadevanju! Kdor more, naj si ga naroči!

Naša kraljevina.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki ji vlada kralj Aleksandar I. iz hčre Karadjordjevičev, meri 255 km² in ima 11,591.000 prebivalcev. Od teh je 9,547.000 Jugoslovenov, 191.000 drugih Slovanov, 508.000 Nemcev, 494.000 Madžarov, 479.000 Arnavtov, 175.000 Rumunov, 10.000 Italijanov in 187.000 drugih narodnosti. — Mesta, ki imajo nad 50.000 prebivalcev, so: Beograd, Subotica, Zagreb, Ljubljana, Sarajevo, Bitolj in Skoplje. Nad 25.000 prebivalcev imajo mesta: Novi Sad, Osijek, Prizren, Senta, Veliki Bečkerek, Vršac, Maribor, Velika Kinkinda, Sombor, Niš, Tetovo, Stip, Prilep, Mitrovica in Veles. Druga večja mesta so: Priština, Kragujevac, Banjaluka, Mostar, Zemun, Karlovac, Varaždin, Kumanovo, Šibenik, Dubrovnik, Cetinje, Kotor in Celje.